

METODY ROZWIĄZYWANIA UKŁADÓW RÓWNAŃ**Metoda gradientów sprzężonych**

Rozwiązanie układu równań jest równoważne minimalizacji funkcjonau kwadratowego:

$$F(\mathbf{x}) = \frac{1}{2} \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x} + \mathbf{b}^T \mathbf{x}$$

W metodzie gradientów sprzężonych Hestensa-Stiefela minimum funkcjonau jest wyznaczone iteracyjnie. W każdym kroku jest wyznaczany gradient funkcji :

$$\text{grad } F(\mathbf{x}) = \mathbf{A} \mathbf{x} + \mathbf{b} = \mathbf{r}$$

który równy jest wektorowi residuów \mathbf{r} . Niech $\mathbf{x}^{(0)}$ oznacza wybrany wektor startowy. W celu osiągnięcia w kolejnym kroku $F(\mathbf{x}^{(1)}) < F(\mathbf{x}^{(0)})$ wyznaczany jest kierunek poszukiwań minimum przeciwny do kierunku gradientu:

$$\mathbf{p}^{(1)} = -\mathbf{r}^{(0)} = -\text{grad } F(\mathbf{x}^{(0)}) = -(\mathbf{A}\mathbf{x}^{(0)} + \mathbf{b})$$

Wychodząc z $\mathbf{x}^{(0)}$ poszukuje się w kierunku $\mathbf{p}^{(1)}$ minimum funkcji $F(\mathbf{x})$. Wprowadzenie parametru q_1 jako:

$$\mathbf{x}^{(1)} = \mathbf{x}^{(0)} + q_1 \mathbf{p}^{(1)} \quad \text{prowadzi do warunku :}$$

$$\begin{aligned} F(\mathbf{x}^{(1)}) &= 1/2 (\mathbf{x}^{(0)} + q_1 \mathbf{p}^{(1)})^T \mathbf{A} (\mathbf{x}^{(0)} + q_1 \mathbf{p}^{(1)}) + \mathbf{b}^T (\mathbf{x}^{(0)} + q_1 \mathbf{p}^{(1)}) = \\ &= 1/2 q_1^2 \mathbf{p}^{(1)T} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(1)} + q_1 \mathbf{p}^{(1)T} \mathbf{r}^{(0)} + F(\mathbf{x}^{(0)}) = \text{Minimum.} \end{aligned}$$

Po obliczeniu pochodnej względem q_1 i przyrównaniu jej do zera otrzymuje się :

$$q_1 = -\frac{\mathbf{p}^{(1)T} \mathbf{r}^{(0)}}{\mathbf{p}^{(1)T} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(1)}} = \frac{\mathbf{r}^{(0)T} \mathbf{r}^{(0)}}{\mathbf{p}^{(1)T} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(1)}}$$

W drugim i kolejnych krokach jako kierunek poszukiwań $\mathbf{p}^{(k)}$ przyjmuje się kombinację liniową:

$$-\mathbf{r}^{(k-1)} = -\text{grad } F(\mathbf{x}^{(k-1)}) = -(\mathbf{A} \mathbf{x}^{(k-1)} + \mathbf{b}) \quad \text{oraz poprzedniego kierunku poszukiwań } \mathbf{p}^{(k-1)},$$

tak, że obydwaj kierunki $\mathbf{p}^{(k-1)}$ oraz $\mathbf{p}^{(k)}$ są sprzężone względem elipsoidy $F(\mathbf{x}) = \text{const}$. Oznacza to, że nowe minimum poszukiwane jest na płaszczyźnie równoległej do ostatnich dwóch kierunków i poprowadzonej przez punkt $\mathbf{x}^{(k-1)}$. Przecięcie tej płaszczyzny z elipsoidą $F(\mathbf{x}^{(k-1)})$ jest elipsą, dla której prosta $\mathbf{p}^{(k-1)}$ jest styczna w punkcie $\mathbf{x}^{(k-1)}$. Minimum funkcji $F(\mathbf{x})$ zakłada się w środku elipsy, a kierunek stycznej w punkcie $\mathbf{x}^{(k-1)}$ oraz od punktu styczności do środka elipsy są sprzężone względem tej elipsy, a jednocześnie względem elipsoidy.

k -ty kierunek poszukiwań jest wyznaczany z zależności:

$$\mathbf{p}^{(k)} = -\mathbf{r}^{(k-1)} + e_{k-1} \mathbf{p}^{(k-1)}, \quad \text{dla } k \geq 2.$$

Współczynnik e_{k-1} określa się na podstawie warunku sprzężenia kierunków $\mathbf{p}^{(k-1)}$ oraz $\mathbf{p}^{(k)}$, mianowicie :

$$\mathbf{p}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(k-1)} = 0$$

$$e_{k-1} = \frac{\mathbf{r}^{(k-1)T} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(k-1)}}{\mathbf{p}^{(k-1)T} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(k-1)}}, \quad k \geq 2.$$

Wyznaczony w ten sposób kierunek $\mathbf{p}^{(k)}$ umożliwia znalezienie nowego wektora przybliżonego:

$$\mathbf{x}^{(k)} = \mathbf{x}^{(k-1)} + q_k \mathbf{p}^{(k)}, \quad k \geq 2,$$

gdzie wartość q_k jest znajdowana analogicznie, jak poprzednio:

$$q_k = -\frac{\mathbf{p}^{(k)\top} \mathbf{r}^{(k-1)}}{\mathbf{p}^{(k)\top} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(k)}} = \frac{\mathbf{r}^{(k-1)\top} \mathbf{r}^{(k-1)}}{\mathbf{p}^{(k)\top} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(k)}}, \quad k \geq 2.$$

Uwzględniając, że wektor reszduów $\mathbf{r}^{(k)} = \mathbf{A}\mathbf{x}^{(k)} + \mathbf{b}$ ($k \geq 2$) jest ortogonalny do płaszczyzny rozpiętej na $\mathbf{r}^{(k-1)}$ oraz $\mathbf{p}^{(k)}$ dwie ostatnie formuły można przepisać następująco :

$$e_{k-1} = \frac{\mathbf{r}^{(k-1)\top} \mathbf{r}^{(k-1)}}{\mathbf{r}^{(k-2)\top} \mathbf{r}^{(k-2)}}, \quad q_k = \frac{\mathbf{r}^{(k-1)\top} \mathbf{r}^{(k-1)}}{\mathbf{p}^{(k)\top} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(k)}}, \quad k \geq 2.$$

gdzie wzór dla q_k obowiązuje również dla $k=1$. Jak długo $\mathbf{r}^{(k-1)} \neq 0$, tzn. $\mathbf{x}^{(k-1)}$ nie jest rozwiązaniem układu równań, otrzymuje się (ze względu na to, że \mathbf{A} jest dodatnio określona) dodatnie wartości e_{k-1} oraz q_k .

Algorytm :

1. Start : wybór $\mathbf{x}^{(0)}$
2. $\mathbf{r}^{(0)} = \mathbf{A}\mathbf{x}^{(0)} + \mathbf{b}$; $\mathbf{p}^{(1)} = -\mathbf{r}^{(0)}$

Powtarzające się kroki iteracji :

3. $e_{k-1} = \frac{\mathbf{r}^{(k-1)\top} \mathbf{r}^{(k-1)}}{\mathbf{r}^{(k-2)\top} \mathbf{r}^{(k-2)}}$
4. $\mathbf{p}^{(k)} = -\mathbf{r}^{(k-1)} + e_{k-1} \mathbf{p}^{(k-1)},$
5. $q_k = \frac{\mathbf{r}^{(k-1)\top} \mathbf{r}^{(k-1)}}{\mathbf{p}^{(k)\top} \mathbf{A} \mathbf{p}^{(k)}}$
6. $\mathbf{x}^{(k)} = \mathbf{x}^{(k-1)} + q_k \mathbf{p}^{(k)}$
7. $\mathbf{r}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k-1)} + q_k (\mathbf{A} \mathbf{p}^{(k)})$ (obl. rekursywne dla skrócenia czasu obliczeń):
 $\mathbf{r}^{(k)} = \mathbf{A}\mathbf{x}^{(k)} + \mathbf{b} = \mathbf{A}(\mathbf{x}^{(k-1)} + q_k \mathbf{p}^{(k)}) + \mathbf{b} = \mathbf{r}^{(k-1)} + q_k (\mathbf{A} \mathbf{p}^{(k)})$
8. sprawdzenie $\mathbf{r}^{(k)} \neq 0$, powrót do (3) lub koniec.

Nakład pracy na krok relaksacji $N_t = (N_{band} + 5) * \text{ilość_równań}$.